Nr. 2. Tarnopol, dnia 15 stycznia 1929. Rok IX.

TARNOPOLSKI
Dziennik Wojewódzki

Adres Redakcji i Administracji: Tarnopol, Urząd Wojewódzki.

Cena pojedynczego egzemplarza 60 groszy. Dziennik Wojewódzki przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku służbowego do władz rządowych i wymienionych instytucyj.
Cena ogłoszeń: drobne za wyraz 10 groszy — najmniej 1 zł.

GODZINY PRZYJĘĆ U WOJEWODY TARNOPOLSKIEGO.

Wojewoda Tarnopolski przyjmuje interesentów we wszystkich dniach tygodnia z wyjątkiem soboty i dni świątecznych w godzinach od 11-tej do 13-ej.

W sprawach bardzo ważnych i niecierpiących zwłoki bez ograniczenia w godzinach urzędowych.

Treść działu urzędowego:

A. Zarządzenia okólne.

B. Ogłoszenia, Obwieszczenia, Komunikaty i t. d.

C. Ruch służbowy.

D. Dział nieurzędowy.

A. ZARZĄDZENIA OKÓLNE.

21

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. Apr. 1195/1/28. Warszawa, dnia 28 grudnia 1928.

Przedmiot: Ograniczenie spożycia ryżu.

Okólnik Nr. 264.

Do Wszystkich P. P. Wojewodów i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Badanie bilansu handlowego wykazało między innemi, że znaczną pozycję importu do Polski stanowi ryż. Artykuł ten spożywany jest zarówno przez szerokie masy ludności w prywatnych gospodarstwach domowych, jako też we wszystkich szpitalach, zakładach wychowawczych, bursach, ochronkach i t. p.

Badania wykazały, że wartość kaloryjna ryżu polerowanego (a tylko w takim gatunku ryż spożywamy) jest nieznacznie tylko wyższą, aniżeli wartość kasz krajowych, natomiast skład chemiczny wykazuje, że wszystkie gatunki tych kasz przewyższają ryż znacznie pod względem zawartości białka i tłuszczu.

Wobec powyższego proszę Panów Wojewodów, by zechcieli porozumieć się z kierownikami względnie władzami nadzorczemi wszelkich powyżej wspomnianych zakładów i instytucyj, i wpłynęli na wyrugowanie ryżu z użycia, zaś w szpitalach, gdzie ze względów na zalecone w niektórych wypadkach djetetyczne wskazania lekarskie zupełne wyrugowanie jest niemożliwe, na znaczne ograniczenie spożycia tego artykułu, którego popularność polega raczej na zakorzenionych przyzwyczajeniach i sprawnej organizacji handlowej, ułatwiającej rozpowszechnianie go pośród spożywców, aniżeli na faktycznej wartości odżywczej tego artykułu.

Sławoj Składkowski w. r.
Minister.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. SOP./SO. 9. Tarnopol, dnia 5 stycznia 1929.

Okólnik Nr. 6.

Wszystkim Panom Starostom Powiatowym Województwa Tarnopolskiego

z poleceniem skomunikowania się z kierownictwem wzgl. władzami nadzorczymi wyżej wspomnianych zakładów i instytucyj i doniesienia tut. Urzędowi Wojewódzkiemu o wyniku.

Za Wojewodę: **Osiecki** w. r.
Naczelnik Wydziału.

22

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. SF. 3752/2/28/Kina.

Warszawa, dnia 27 listopada 1928 r.

W sprawie podatku widowiskowego od kin.

Okólnik Nr. 234.

Do wszystkich P. P. Wojewodów (z wyjątkiem P. Wojewody Śląskiego).

W p. 10, lit. a, okólnika z dnia 19 lutego 1927 r. Nr. 42/SF.718/27 (Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. Nr. 1 i 2 poz. 53) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych określiło dla przedstawień kinematograficznych następujące maksymalne stawki podatku widowiskowego, pobieranego na podstawie art. 18 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747):

a) od przedstawień, na których wyświetlane są filmy o treści ściśle naukowej, stawka podatku nie może przekraczać 10% ceny biletu wstępu;

b) od przedstawień na których są wyświetlane filmy o wysokiej wartości artystycznej lub o treści społeczno-wychowawczej — 30% ceny biletu wstępu;

c) od przedstawień, na których są wyświetlane filmy o treści historycznej — 50% ceny biletu wstępu;

d) od wszelkich innych przedstawień kinematograficznych — 60% ceny biletu wstępu.

W myśl § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 września 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 759) „wartość artystyczną i naukową przedstawień kinematograficznych określa Minister Spraw Wewnętrznych przy sposobności wykonywania cenzury filmów".

W związku z powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia, iż przy sposobności cenzurowania filmów w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i oceny ich pod względem wartości artystycznej i naukowej filmy te oznaczane są stampilami o treści następującej:

1. „Naukowy",
2. „Wybitnie artystyczny o wysokich walorach etycznych",
3. „Wybitnie artystyczny",
4. „Wybitnie etyczny",
5. „Artystyczny",
6. „Etyczny",
7. „Naukowy z fabułą (krajoznawczy)",
8. „Dobry rozrywkowy",
9. „Historyczny",
10. „Rozrywkowy przeciętny",
11. „O małej wartości etycznej albo artystycznej".

Przy określaniu stawek podatkowych od przedstawień kinematograficznych w myśl przytoczonego

we wstępie okólnika z dnia 19 II. 1927 r. Nr. 42 należy zaliczać:

I. do wymienionej wyżej grupy a) — filmy, oznaczone jak wyżej pod 1;

II. do grupy b) — filmy, oznaczone jak pod 2 do 8 włącznie;

III. do grupy c) — filmy, oznaczone jak pod 9;

IV. do grupy d) — filmy, oznaczone jak pod 10 i 11.

Powyższe zechcą P. P. Wojewodowie podać do wiadomości zarządom gmin miejskich na obszarze podległych Im Województw.

Przy sposobności Min. Spraw Wewnętrznych nadmienia, iż — wedle otrzymanych przez nie wiadomości — niektóre gminy miejskie pobierają podatek widowiskowy od kin w sposób ryczałtowy. Zechcą P. P. Wojewodowie zwrócić zarządom gmin miejskich uwagę na to, że — stosownie do przepisu § 12 rozporządzenia II Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 III. 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz 317) — podatek widowiskowy powinien być określony w sposób ryczałtowy tylko w wypadkach, gdy uczestnictwo w publicznych widowiskach nie jest uzależnione od wykupienia biletu wstępu, co w odniesieniu do kin nie ma miejsca. Poza tem jeszcze ryczałtowanie podatku od kin uniemożliwia stosowanie ulg do filmów o wartości artystycznej i naukowej, wskutek czego zmniejsza się możność podniesienia przedstawień kinematograficznych na wyższy poziom artystyczny względnie naukowy.

p. o. Dyrektora Departamentu:
Strzelecki w. r.
Naczelnik Wydziału.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. SOP./SO. 12311/28. Tarnopol, dnia 8 stycznia 1929.

Do Wydziałów Powiatowych Województwa Tarnopolskiego i Magistratu miasta Tarnopola.

Powyższe podaję do wiadomości W. P. jako władzom bezpośrednio nadzorczym nad gminami, celem wydania dalszych właściwych zarządzeń gminom miejskim, położonym na terenie powiatu, a zarazem i dopilnowania wykonania zarządzenia Min. Spr. Wew.

Za Wojewodę: **Osiecki** w. r.
Naczelnik Wydziału.

23

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. Pr. 7165. Tarnopol, dnia 22 grudnia 1928.

Cole Feliks, Generalny Konsul Stanów Zjednoczonych Ameryki exequatur.

Do Panów Starostów Powiatowych Województwa Tarnopolskiego.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej udzielił exequatur Panu Feliksowi Cole, Konsulowi Generalnemu Stanów Zjednoczonych Ameryki na obszar Rzeczypospolitej Polskiej z siedzibą w Warszawie.

W związku z powyższem polecam Panom użyczać wymienionemu Konsulowi wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków służbowych, gdzieby tego zaszła potrzeba.

Wojewoda: w z. **Siedlecki** w. r.
Wicewojewoda.

24

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. SOP./SO. 12219/28. Tarnopol, dnia 18 grudnia 1928.

W sprawie opłat za nadmierne użycie dróg.

Do Wszystkich Wydziałów Powiatowych Województwa Tarnopolskiego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w konkretnym wypadku wyjaśniło co następuje:

Brzmienie art. 23 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. (Dz. U. Rz. P. z r. 1921 Nr. 6 poz. 32) nie stawia wprawdzie związkom komunalnym przeszkód do pociągania do udziału w kosztach budowy i utrzymania swoich dróg tych przedsiębiorstw, położonych poza terenem danego związku, które drogi te nadmiernie używają. Jednakże praktyka tego rodzaju doprowadziłaby do podobnych utrudnień w zakresie komunikacji drogowej, jakie wytwarzało pobieranie opłat mytniczych i rogatkowych, których stopniowe zniesienie przeprowadza się w myśl okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 20 października 1926 r. Nr. 120.

Dlatego też Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uważa za niewskazane pociąganie przez związki komunalne przedsiębiorstw o jakich wyżej mowa, do udziału w kosztach budowy i utrzymania dróg z tytułu ich nadmiernego niszczenia, mogłoby to mieć miejsce w wyjątkowo uzasadnionych wypadkach i za specjalnem zezwoleniem Władzy Nadzorczej t. j. Wojewody.

Powyższe wyjaśnienie udzielam do wiadomości.

Za Wojewodę: **Osiecki** w. r.
Naczelnik Wydziału.

25

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. SOP./SO. 247. Tarnopol, dnia 8 stycznia 1929.

W sprawie zmian w normie podatku od towarów przywożonych.

Do Wydziałów Powiatowych Województwa Tarnopolskiego i Magistratu miasta Tarnopola.

W Dzienniku Ustaw Rzpltej Polskiej Nr. 86 z r. 1928 pod poz. 759 wyszło Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 września 1928 r. w sprawie zmiany § 9 rozporządzenia II Min. Spr. Wew. z 18/III 1924, Dz. U. Nr. 31, poz. 317, zmienionego częściowo rozporz. Min. Spr. Wew. z dnia 20/X 1924 r. (Dz. U. Nr. 94, poz. 875) w brzmieniu, nadanem mu rozp. Min. Spraw Wew. z 4/II 1925, Dz. U. Nr. 16 poz. 111, dotyczące zmian wysokości norm podatku od towarów przywożonych drogami żelaznemi do miast, z ważnością 20 października 1928 r.

O powyższem należy zawiadomić gminy miejskie, położone na terenie powiatu autonomicznego z tem, że uchwały i statuty dotyczące sprawy powyższej winny być zatwierdzone przez właściwą władzę nadzorczą.

Za Wojewodę: **Osiecki** w. r.
Naczelnik Wydziału.

26

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. ZP. 4212/28. Tarnopol, dnia 20 grudnia 1928.

Kwalifikowanie lekarskie kandydatów do seminarjów nauczycielskich.

Do Panów Starostów Powiatowych (Lekarzy Powiatowych) Województwa Tarnopolskiego.

W związku z rozporządzeniem z dnia 4 czerwca 1921 r. Nr. I-16100/21 (Dz. Urz. Nr. 13 poz. 132) w sprawie przydatności fizycznej kandydatów do zawodu nauczycielskiego, a specjalnie w związku z punktem 4-ym wzmiankowanego rozporządzenia, zakazującym przyjmowania do seminarjow nauczycielskich i ochroniarskich osobników, dotkniętych zaburzeniami mowy, oraz w związku z postanowieniami, zawartemi w par. 4 Regulaminu przyjmowania uczniów do państwowych seminarjów nauczycielskich (Dz. Urz. z r. 1926 Nr. 10 poz. 114), Ministerstwo wyjaśnia, co następuje:

Przez zaburzenia mowy, bezwzględnie dyskwalifikujące kandydata do zawodu nauczycielskiego, rozumieć należy przedewszystkiem jąkanie się, następnie bełkotanie i wybitną mowę nosową.

Pamiętać należy, że zaburzenia mowy najczęściej świadczą o obciążeniu neuropatycznem osobnika i dlatego na jego stan nerwowy należy zwrócić baczną uwagę.

Warunkowo na pierwszy kurs seminarjum nauczycielskiego lub ochroniarskiego można przyjmować kandydatów, dotkniętych nieznacznem zacinaniem się, lekkim stopniem wadliwego wymawiania, nieznaczną mową nosową, mową zbyt szybką, t. zw. trzepotaniem. Od przyjętych kandydatów żądać jednak należy poddania się specjalnemu leczeniu i od wyników leczenia uzależnić przyjęcie ich na kurs następny.

W razach wątpliwych co do przydatności kandydatów do zawodu nauczycielskiego ze względu na zboczenia wymowy, należy kierować zakwestjonowanych kandydatów do jednej z państwowych poradni do leczenia zboczenia mowy, a mianowicie w Warszawie przy Instytucie Pedagogiki Specjalnej (Plac Trzech Krzyży 4—6), w Krakowie przy klinice neurologiczno-psychjatrycznej Uniwersytetu Jagiellońskiego (Dyrektor Prof. Dr. Piltz), we Lwowie w Poradni szkolnej przy ul. Strzeleckiej 5.

Na jednoroczne lub dwuletnie kursy nauczycielskie nie należy przyjmować kandydatów nawet z nieznacznemi zaburzeniami mowy, gdyż w tym wieku poprawa wymowy jest już bardzo utrudniona, zły zaś wzór mowy u nauczyciela bardzo niekorzystnie odbija się na wymowie uczniów.

Zechcą Panowie Lekarze Powiatowi ściśle stosować się do powyższych wskazówek.

Za Wojewodę: **Dr. Salak** w. r.
Naczelnik Wydziału.

27

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. SOP. SO. 7934. Tarnopol, dnia 8 grudnia 1928.

Sierociniec imienia Marszałka Józefa Piłsudskiego w Busku Kieleckim.

Do Panów Starostów powiatowych Województwa Tarnopolskiego jako Przewodniczących pow. Związków Komunalnych.

W Busku Kieleckim powiatu stopnickiego powstaje placówka społeczna „Sierociniec imienia Marszałka Józefa Piłsudskiego" dla dzieci chorych na choroby, nadające się do leczenia w Uzdrowisku buskim, obfitującym w wody siarczano-słone. Sierociniec ten przeznaczony jest nie tylko dla sierót powiatu stopnickiego, lecz również dla sierót z całej Rzeczypospolitej.

Komitet budowy Sierocińca zwrócił się do Starostów w całem Państwie, jako Przewodniczących powiatowych związków komunalnych, o pomoc materjalną dla budowy powyższej placówki ze strony miejscowych samorządów.

Komitet budowy między innymi zwrócił się także do mnie z prośbą o zainteresowanie się wspomnianą placówką i udzielenie jej na terenie Województwa Tarnopolskiego odpowiedniego poparcia.

Uznając powstanie omawianego Sierocińca w Busku za rzecz bardzo pożądaną w dziedzinie opieki nad sierotami, zalecam skierowaną do Panów Starostów odezwę Komitetu budowy tego Sierocińca o pomoc materjalną ze strony samorządów do życzliwszego traktowania i uzyskania dla Komitetu u tych samorządów subwencji pieniężnej.

Subwencje należy przesyłać bezpośrednio do Komitetu pod adresem „Komitet budowy Sierocińca

imienia Marszałka Józefa Piłsudskiego w Busku Kieleckim".

Wojewoda: Dr. **Kwaśniewski** w. r.

B. OGŁOSZENIA, OBWIESZCZENIA, KOMUNIKATY i t. d.

28

Ogłoszenie o nadaniu Medalu Za Ratowanie Ginących.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych zarządzeniem z dnia 28 grudnia 1928 nadał na zasadzie rozporządzenia P. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 37, poz. 351) **Stefanowi Laksowi,** posterunkowemu Policji Państwowej w Nowociółce w powiecie zaleszczyckim

Medal Za Ratowanie Ginących.

za uratowanie życia tonącym 2 osobom w dniu 15 lipca 1928 r.

29

Obwieszczenie

Tarnopolskiego Urzędu Wojewódzkiego z dnia 5 stycznia 1929 L. Pr, 6386 w sprawie wykonywania przez urzędników uprawnień mierniczych przysięgłych.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 29 października 1928 r. L. I. Os. 3196/28, podaje się jak następuje do powszechnej wiadomości:

Ponieważ ustawa o mierniczych przysięgłych z 15 lipca 1925, Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 682 nie zawiera postanowień wykluczających możność nadawania tytułów i uprawnień mierniczego przysięgłego funkcjonarjuszom państwowym pozostającym w czynnej służbie, o ile posiadają wymagane przez tę ustawę warunki, przeto funkcjonarjusze państwowi, ubiegający się o tytuł i uprawnienie mierniczego przysięgłego nie powinni w zasadzie napotykać na żadne specjalne trudności.

Wzbronienie wykonywania uprawnień mierniczego przysięgłego osobie, która uzyskawszy tytuł i uprawnienie mierniczego przysięgłego pozostaje w służbie państwowej nastąpić może jedynie ze względu na dobro służby na podstawie art. 29 ustawy o państwowej służbie cywilnej z 17 lutego 1922 r. Ministerstwo Robót Publicznych stoi na stanowisku, że dobro służby z reguły nie pozwala funkcjonarjuszom z działu służby Ministerstwa Robót Publicznych na wykonywanie zawodu mierniczego przysięgłego. Analogiczne stanowisko zajęło Ministerstwo Skarbu i Ministerstwo Reform Rolnych odnośnie do funkconarjuszów tych działów służby.

W wypadkach zatem nadania tytułu i uprawnień mierniczego przysięgłego funkcjonarjuszom państwowym z działu służby Ministerstwa Robót Publicznych pozostającym w czynnej służbie, a podległych Wojewodom (Komisarzowi na m. Warszawę) będą równocześnie ci funkcjonarjusze zawiadomieni przez odnośny Urząd Wojewódzki (Komisarjat Rządu na m. Warszawę), że na podstawie art. 29 ustawy o państwowej służbie cywilnej z 17 lutego 1922 wykonywanie uprawnień mierniczego przysięgłego w czasie pełnienia czynnej służby państwowej działu Ministerstwa Robót Publicznych stoi w sprzeczności z obowiązkami służbowemi i że na czas pełnienia tej służby zostaje im wykonanie to wzbronione. W wyjątkowych wypadkach w których, wedle uznania Wojewody, wykonywanie zawodu mierniczego przysięgłego nie sprzeciwiałoby się dobru służbie i pp. Wojewodowie (p. Komisarz Rządu) uznaliby za możliwe odstąpienie od podanej wyżej reguły, mogą P. P. Wojewodowie w porozumieniu z Ministerstwem Robót Publicznych wydać odmienne zarządzenia.

W wypadkach nadania tytułu i uprawnień mierniczego przysięgłego funkcjonarjuszom działu służby Ministerstwa Robót Publicznych, którzy podlegają władzom II instancji niezespolonym w Urzędzie Wojewódzkim zawiadamiają P. P. Wojewodowie (P. Komisarz Rządu) te władze, które następnie wydadzą analogiczne zarządzenia wzbraniające wykonywanie zawodu mierniczego.

W wypadkach nadania tytułu i uprawnienia mierniczego przysięgłego funkcjonarjuszom innych działów służby będzie ich władza służbowa równocześnie zawiadomioną.

Wojewoda: w z. **Siedlecki** w. r.
Wicewojewoda.

30

Obwieszczenie

Tarnopolskiego Urzędu Wojewódzkiego z dnia 5 stycznia 1929 L. Pr. 6387, w sprawie używania przez inżynierów cywilnych pieczęci z godłem Państwa.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 18 sierpnia 1928 L. I. Os. 1087/28 podaje się, jak następuje, do powszechnej wiadomości.

Wedle art. 26 Rozporządzenia Przezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 Dz. U. R. P. Nr. 115 poz. 980 tracą ważność z dniem 28 marca 1929 zezwolenia, wydane przez Ministra Spraw Wewnętrznych względnie uzyskane „w innej drodze" uprawnienia na używanie przez osoby i instytucje prywatne pieczęci z orłem państwowym.

W rozumieniu tego rozporządzenia rządowo upoważnieni inżynierowie, którzy uzyskali autoryzację na podstawie rozporządzenia b. austrjackiego Min. Rob. Publ. z 7 maja 1913, Dz. U. P. Nr. 77 są osobami „prywatnemi", a nadane im przez rozporządzenie austrjackie uprawnienia do używania pieczęci z godłem Państwa należy uważać za uprawnienia uzyskane

„w innej drodze“, to samo dotyczy tablic orjentacyjnych, które podpadają pod „oznaki“ (art. 3 Rozporządzenia Preydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927).

Do rządowo upoważnionych cywilnych inżynierów nie odnosi się art. 26 ustęp 4 tego Rozporządzenia, gdyż nie podpadają oni pod pojęcie „urzędów, instytucji, przedsiębiorstw i korporacyj publicznych“.

Wynika z tego, że wymienieni inżynierowie nie mają obecnie prawa używania pieczęci, ani tablic orjentacyjnych z orłem państwowym.

Sprawę używania pieczęci z godłem Państwa przez mierniczych przysięgłych reguluje art. 10 ustawy z 15 lipca 1925 r., Dz. U. R. P. Nr. 97 poz. 682 i art. 26 ust. 2 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927, sprawy •ich tablic orjentacyjnych art. 3 tegoż Rozporządzenia.

Wojewoda: w z. **Siedlecki** w. r.
Wicewojewoda.

31

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie.

Nr. dz. 17 269/28. Lwów, dnia 4 stycznia 1929.

Orzeczenie.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie na podstawie art. 100 ustawy z dnia 19 maja 1920 roku o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. Rz. P. Nr. 44 poz. 272) zatwierdza niniejszem następujące zwiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Kopyczyńcach:

1. Skreślenie ustępu II § 70 statutu.

2. Nowo następujące brzmienie § 71 „Wymierzone przez Kasę składki należy uiścić najpóźniej w ciągu dni 14-tu od dnia doręczenia listy płatniczej względnie zawiadomienia przez Kasę o dokonanym wymiarze składek. Jeżeli składki wymierza się za okres krótszy niż miesiąc termin płatności wynosi dni 7“.

3. Uzupełnienie pierwszego zdania § 76, które otrzymuje następujące brzmienie:

„Od zaległych składek ubezpieczeniowych, o ile zaległość wynosi więcej niż zł. 12·50 należy uiścić Kasie odsetki zwłoki w wysokości 2% miesięcznie“.

4. Poprawkę ustępu ostatniego § 109 przez skreślenie końcowych słów „do właściwych sądów cywilnych“, a wstawienie w to miejsce słów „do właściwych władz administracyjno-politycznych“.

Zmiany powyższe obowiązują Powiatową Kasę Chorych w Kopyczyńcach od dnia 1 stycznia 1929 roku.

Dyrektor: **Dr. Szkodziński** w. r.

32

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. SOP. SO. 12038/28.

Tarnopol, dnia 22 grudnia 1928.

Ogłoszenie.

Powiatowy Związek Komunalny w Zaleszczykach jako związek poręczający komunalną kasę oszczędności powiatu zaleszczyckiego w Zaleszczykach uchwalił na posiedzeniu dnia 9 listopada 1928 r. zmianę § 4 statutu rzeczonej kasy, a zmianę tę zatwierdziłem przy współudziale wydziału wojewódzkiego na zasadzie art. 10 i 31 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. „o komunalnych kasach oszczędności“ (Dz. U. Rz. P. Nr. 38 poz. 339) i na podstawie § 59 punkt c) wykonawczego rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych i Ministerstwa Skarbu z dnia 26 marca 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 44 poz, 424).

Za Wojewodę: **Osiecki** w. r.
Naczelnik Wydziału.

33

Ogłoszenie.

Izba Skarbowa we Lwowie pismem z dnia 31 grudnia 1928 L. W. II. 129.970/1/28 zawiadamia, że wedle reskryptu Ministerstwa Skarbu z dnia 12 grudnia 1928 L. D. VII 2210/2 w dniu 31 października 1928 zamordowany został w drodze powrotnej z Bochni do Niepołomic sekwestrator skarbowy ś. p. Władysław Winiarski, który posiadał przy sobie między innemi dwa zeszyty blankietów pokwitowań, z których jednego a mianowicie od Nr. 737901 do 738000 Serji K. wzór Nr. 506, przy zamordowanym nie znaleziono.

Ponieważ zachodzi obawa ewentualnego dokonania nadużyć zaginionemi blankietami pokwitowań, blankiety te unieważnia się.

34

Okręgowy Urząd Ziemski w Tarnopolu.

L. dz. 4612/R. Tarnopol, dnia 22 grudnia 1928.

Ogłoszenie.

Okręgowy Urząd Ziemski w Tarnopolu podaje do publicznej wiadomości, że Urząd ten orzeczeniem z dnia 14 listopada 1928 r. postanowił ustalić obszar scalania z gruntów rustykalnych jednostki administracyjnej gminy kat. Rohaczyn powiatu brzeżańskiego, w skład którego wejdą grunty w ilości około 244 ha objęte wykazami hipotecznemi od L. 1 do 992 ksiąg gruntowych Sądu powiatowego w Brzeżanach, położone w granicach wykazanych na kopji mapy katastralnej.

Orzeczenie to uprawomocniło się z dniem 15 grudnia 1928.

Za Prezesa: **J. Aleksandrowicz** w. r.
Za Nacz. Wydz. Urządzeń Rolnych.

35

Okręgowy Urząd Ziemski w Tarnopolu.

L. dz. 111/R. Tarnopol, dnia 11 stycznia 1929.

Ogłoszenie.

Okręgowy Urząd Ziemski w Tarnopolu podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Ministra Reform Rolnych z dnia 29 grudnia 1928 r. zostało utrzymane w mocy orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego we Lwowie z dnia 9 grudnia 1927 r., ktorem Urząd ten postanowił:

1) zatwierdzić wniosek właścicieli i posiadaczy gruntów wsi Dołżanka pow. tarnoporskiego o wdrożenie postępowania scaleniowego, zgłoszonego do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w dniu 10 listopada 1927 i do l. 2332/27,

2) ustalić obszar scalenia obejmujący wszystkie grunty położone na terenie gminy katastralnej Dołżanka, w skład której wchodzą:

a) grunty włościan, gr. kat. probostwa, gminy i szkoły o łącznym obszarze 1399 ha 31 a 82 m² (stan podany przez włościan i Urząd gminny), względnie 1325 ha 41 a 48 m² (stan podany przez Ewidencję katastru), a objętych wykazami hipotecznemi od 1—2145 ks. gr. gm. kat. Dołżanka Sądu powiatowego w Tarnopolu,

b) grunty Elżbiety Dunin-Borkowskiej położone w Dołżance, zapisane pod lwh. 92 ks. grunt. dla większej własności przy Sądzie Okręgowym w Tarnopolu prowadzonych o łącznym obszarze 865 ha 32 a 82 m² co stanowi łączny obszar 2164 ha 64 a 94 m² względnie 2190 ha 74 a 30 m².

Orzeczenie Ministra Reform Rolnych jest ostateczne i zaskarżeniu w toku instancji nie podlega.

Prezes: **W. Krzyżanowski** w. r.

36

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. Pr. B/I. 8167/28. Tarnopol, dnia 31 grudnia 1928.

Kasowanie znaczków stemplowych na rachunkach.

Komunikat.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu wyjaśniło:

Uiszczenie opłaty stemplowej od rachunku **znaczkami stemplowemi** wtedy tylko jest prawidłowe:

1) gdy opłata stemplowa, przypadająca od danego rachunku, nie przekracza bez 10% dodatku nadzwyczajnego — kwoty 100 złotych;

2) gdy naklejono znaczki stemplowe w należnej wysokości, a zarazem

3) gdy znaczki te skasowano w jeden ze sposobów, przewidzianych w ustępie trzecim art. 74 ustawy o opłatach stemplowych. Zatem nieskasowanie znaczków stemplowych na rachunku, lub skasowanie ich wadliwe (n. p. przez przekreślenie atramentem na krzyż) lub też w sposób, który jedynie częściowo pokrywa się ze sposobem kasowania, przewidzianym w wymienionym artykule (skasowanie bądź tylko datą, bądź tylko pieczątką firmową) należy uważać na „uiszczenie w sposób nieprawidłowy".

Natomiast naklejenie znaczków stemplowych na odwrotnej stronie rachunku, o ile pozatem zachodzą warunki, podane wyżej pod 1 do 3 jest dozwolone.

Kwestję, jak należy postąpić w razie stwierdzenia, że opłatę uiszczono w sposób nieprawidłowy, normuje wyczerpująco § 75 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o opłatach stemplowych (Dz. U. Rz. P. Nr. 123, poz. 713 z r. 1926). Z postanowień tego paragrafu wynika, że przesyłanie Urzędom Skarbowym zakwestjonowanych rachunków nie jest nakazane.

Wojewoda: w z. **Siedlecki** w. r.
Wicewojewoda.

37

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. Pr. B/1. 8108/28. Tarnopol, dnia 4 stycznia 1929.

Zapobieżenie obniżeniu dochodu z opłat stemplowych przez kilkakrotne używanie weksli blanco.

Komunikat.

Urzędy państwowe i przedsiębiorstwa państwowe, przy zawieraniu umów o dostawy i roboty i t. p., jakoteż przy kredytowaniu należności Skarbu Państwa lub przedsiębiorstw państwowych żądają niejednokrotnie złożenia wekslu blanco, to jest bądź biankietu wekslowego, zaopatrzonego jedynie w podpisy bądź nawet wypełnionego ale nie całkowicie, a mianowicie nie wymieniającego sumy wekslowej.

Po zlikwidowaniu stosunku prawnego, z powodu którego nastąpiło złożenie wekslu blancu, weksel ten zostaje zwrócony stronie i zazwyczaj jest przez nią ponownie używany i to nawet wielokrotnie. Przez takie wielokrotne użycie tego samego wekslu blanco, Skarb Państwa ponosi stratę, gdyż opłata stemplowa w maksymalnej wysokości 30 zł., przewidziana w ustępie drugim art. 122 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98 poz. 570) zostaje

uiszczona tylko raz jeden, mimo, że weksel ten pełnił właściwą sobie funkcję przy większej ilości stosunków prawnych.

Zgodnie z żądaniem Ministerstwa Skarbu, opartem na opinji Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, należy zarządzić, by właściwe organa podwładne we wszystkich przypadkach, w których składanie wekslu blanco jest praktykowane, uzależniały zawarcie umowy, względnie kredytowanie należności, od wyrażenia przez stronę drugą zgody na skasowanie (unieważnienie) wekslu blanco przed wydaniem go stronie, po zlikwidowaniu odnośnego stosunku prawnego.

Najodpowiedniejszem miejscem do tego wyrażenia zgody jest deklaracja, przy której strona składa weksel blanco: Klauzuli, o której mowa, można nadać brzmienie następujące: „Zgadzam się na skasowanie wekslu wyżej wymienionego przed zwróceniem mi go“.

Wybór sposobu skasowania pozostawia się organowi, który zwraca weksel. Nadawałoby się tego np. przekreślenie przedniej strony wekslu na krzyż, umieszczenie na przedniej stronie wekslu ręcznie lub mechanicznie słowa: „skasowany“, wycięcie części wekslu, zawierającej podpisy.

Za Wojewodę: **Siedlecki** w. r.
Wicewojewoda.

38

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. S. O. P./S. O. 12894/28.

Tarnopol, dnia 22 grudnia 1928.

Włóczęgostwo i wyłudzanie wsparć.

Komunikat.

1) Leon Fabjanczyk syn Michała z Białegostoku,

2) Forbel Estera Małka z Białegostoku,

3) Wojciech Gongorowski, lat 56, syn Feliksa i Katarzyny, mieszkaniec gminy Poddębce pow. Łuck,

4) Zębalski Józef,

5) Dudek Emilja,

6) Ganzwajch Lidja i

7) Gugała Antoni, przynależni do Magistratu m. Zawiercia pow. Zawierciańskiego, wojew. Kieleckiego,

8) Zięba Józef lat 22,

9) Rutke Bronisław lat 31 i

10) Zulichowski Stanisław lat 28, syn Józefa i Marji, przynależni do Magistratu miasta Sosnowca, pow. Będzińskiego, wojew. Kieleckiego,

11) Stępień Jan, syn Józefa i Wiktorji, ur. w dniu 7 grudnia 1892 r. przynależny do gminy Wierzbno, pow. Miechowskiego,

12) Gizela Hersz, owdowiała Garfunkel, urodzona w Budapeszcie, przynależna do Buczacza a zamieszkała w Tarnopolu, przy ul. Żydowskiej L. 2 oraz

13) Franciszek Ostrowski lat 22, przynależny do gminy Kąt Toustecki pow. Skałat, wojew. Tarnopolskie, czują wstręt do pracy, włóczą się z miejsca na miejsce i wyłudzają od Zwierzchności gmin ich chwilowego pobytu pod rozmaitemi pozorami (np. na pokrycie kosztów podróży powrotnej do miejsca przynależności, na utrzymanie i t. p.) datki pieniężne na rachunek gminy ich przynależności.

Urząd Wojewódzki podaje powyższe do wiadomości z tem, że, ewentualnie udzielone zapomogi wyżej wymienionym przez gminy przynależności oraz przez gminy obowiązane do trwałej opieki, zwracane nie będą.

Za Wojewodę: **Osiecki** w. r.
Naczelnik Wydziału.

39

Komunikaty pocztowe.

W urzędzie pocztowo-telegraficznym Toporów powiat Radziechów i w agencji pocztowo-telegraficznej Ohladów powiat Radziechów zaprowadzono służbę telefoniczną w ograniczonych godzinach dziennych.

W agencji pocztowej Pieniaki powiat Brody zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną w ograniczonych godzinach dziennych.

40

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. AD. 14069. Tarnopol, dnia 7 stycznia 1929.

Ogłoszenie.

Ludwik Władysław 2-im. Wilder, powiatowy lekarz weterynaryjny w Czortkowie uzyskał pozwolenie na zmianę rodowego nazwiska „Wilder“ na nazwisko „Wigocki“.

Wojewoda: **Moszyński** w. r.

41

Ogłoszenia o zgubieniu pieczęci gminnych.

Zgubioną pieczęć gminną z napisem w otoku „Urząd gminny Połonice pow. Przemyślany, w środku pieczęci snop, grable, kosa i sierp“ — unieważniam.

W dniu 5 listopada 1928 sołtys wsi Igota, gm. Grabówka (powiat częstochowski), zgubił pieczęć służbową o kształcie owalnym, długości 32 m/m, z napisem w środku „Sołtys wsi Igota gm. Grabówka“. Pieczęć ta została unieważniona.

42

STATUT

o opłatach administracyjnych Samorządu powiatowego w Przemyślanach.

Na podstawie art. 27 ustawy z 11 sierpnia 1923 Dz. U. Rz. P. Nr. 94, poz. 747 o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych wprowadza się na zasadzie uchwały Rady przybocznej Komisarza rządowego z dnia 9 listopada 1928 samorządowe opłaty administracyjne według następujących zasad:

§ 1. Podania i rekursy osób fizycznych wnoszone do Wydziału powiatowego w sprawach należących do własnego zakresu działania, podlegają opłacie samorządowej.

§ 2. Opłacie wymienionej w § 1 podlegają także rekursy wnoszone od orzeczeń Wydziału powiatowego jako I instancji w sprawach własnego zakresu działania n. p. rekursy od wymiaru specjalnych opłat drogowych.

§ 3. Podania wolne od opłaty:

1) zawierające wnioski o sprostowania w decyzjach błędów pisarskich, rachunkowych, oraz innych oczywistych omyłek.

2) władz i urzędów publicznych oraz władz kościelnych w sprawach samorządowych, niemniej podania o za pomogi i datki, wnoszone przez stowarzyszenia humanitarne, oświatowe i instytucje tudzież Komitety społeczne i dobroczynne, wreszcie podania osób fizycznych zaopatrzone w świadectwa ubóstwa.

§ 4. Tytułem opłaty od podania należy uiścić zasadniczo:

1) w każdym przypadk 1 zł., 2) od każdego załącznika podania 20 gr.

Podania ponowne przy którem jedynie zostają złożone załączniki potrzebne do załatwienia pierwszego podania, nie podlegają opłacie; od załączników opłaca się jednak po 20 gr. od sztuki.

§ 5. Podania wniesione do urzędu przez jedną osobę. choćby dotyczyło dwu lub więcej przedmiotów podlega jednokrotnej opłacie.

Podanie wniesione przez dwie lub więcej osób albo przez ustawowego zastępcę lub pełnomocnika dwu lub więcej osób podlega opłacie jednokrotnej wtedy tylko, gdy pochodzi od współwłaścicieli i dotyczy ich majątku wspólnego, lub jeżeli wyrażone w podaniu żądanie opiera się na tych samych tytułach prawnych. W braku powyższych warunków opłatę należy uiścić tyle razy ile osób wymieniono w podaniu w charakterze petentów.

§ 6. Opłatę uiszcza się gotówką w kasie Wydziału powiatowego a odnośne pokwitowanie ma być dołączone do podania.

Przy wniesieniu podania drogą telegraficzną przesyła się opłatę czekiem P. K. O. lub przekazem pocztowym tego samego dnia.

§ 7. Podaniu podlegającemu opłacie jeżeli jej wcale nie uiszczono lub uiszczono niedostatecznie, urząd nadaje bieg właściwy dopiero po uiszczeniu należnej opłaty. Urząd wzywa petenta względnie jednego z petentów do uiszczenia kwoty, której brakuje. Przeciw temu wezwaniu nie ma środka odwoławczego.

Urząd ma jednak załatwić podanie mimo nieuiszczenia lub niedostatecznego uiszczenia opłaty:

a) jeżeli za niezwłocznem załatwieniem przemawiają względy publiczne lub wzgląd na poważny termin prekluzycyjny;

b) jeżeli wniesienie podania stanowi czynność dla której jest ustanowiony termin prekluzycyjny;

c) jeżeli w ustawach zakreślony jest termin załatwienia sprawy.

W przypadkach powyższych wzywa urząd petenta względnie jednego z nich, aby w ciągu 14 dni od dnia doręczenia wezwania uiścił opłatę stemplową wraz z kosztami doręczenia; w razie bezskutecznego upływu tego terminu urząd zarządza przymusowe ściągnięcie należnej kwoty wraz z kosztami egzekucyjnemi na zasadzie postanowień zawartych w ustawie z 31 lipca 1924 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 75, poz. 721 zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z 17 maja 1927, Dz. U. Rz. P. Nr. 46 poz. 401.

§ 8. Statut niniejszy wchodzi w życie od dnia uchwalenia po ogłoszeniu w Tarnopolskim Dzienniku Wojewódzkim.

Komisarz rządowy:
Starosta **M. Kołodziej** w. r.

43

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. RW. 31/29. Tarnopol, dnia 7 stycznia 1929.

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 16 do 31 grudnia 1928 r.

1. Nosacizna — (Malleus)

Pow. Złoczów: Bortków, Firlejówka, Kniaże, Kołtów, Lackie Wielkie, Mitulin, Olszanica, Płuhów, Poczapy, Remizowce, Sokołówka, Trościaniec mały, Usznia, Wicyn, Zulice.

2. Wąglik — (Anthrax)

Pow. Kamionka Strumiłowa: Jabłonówka
„ Podhajce: Byszów, Holendry, Kotuzów
„ Tarnopol: Czernielów Maz.
„ Trembowla: Zaścianocze.

3. Szelestnica — (Gangraena emphysematosa)

Pow. Podhajce: Panowice.

4. Różyca świń — (Erysipelas suum)

Pow. Kamionka Strumił.: Maziarnia Waw.
„ Zbaraż: Lubjanki niższe, Toki
„ Złoczów: Konty, Skwarzawa.

5. Pomór i zaraza świń — (Pestis—Septicaemia suum)

Pow. Brody: Brody, Leszniów,
„ Kamionka Strumił.: Sielec, Wierzblany
„ Radziechów: Monastyrek, Stolpin, Trójca.

6. Wścieklizna — (Rabies)

Pow. Brody: Brody, Folwarki małe
„ Brzeżany: Horodyszcze
„ Podhajce: Nosów
„ Skałat: Poznanka Hetm.
„ Tarnopol: Dubowce, Rusianówka
„ Trembowla: Hleszczawa, Podgórzany
„ Zaleszczyki: Milowce
„ Zbaraż: Palczyńce
„ Zborów: Pohrebce, Zborów.

7. Cholera drobiu — (Gallinarum)

Pow. Trembowla: Mogielnica.

44

KONKURS.

Wydział powiatowy w Zbarażu ogłasza konkurs na posadę lekarza okręgowego z siedzibą w Nowem Siole powiatu Zbaraż.

Do posady tej przywiązane jest wynagrodzenie według X stopnia służbowego uposażenia urzędników państwowych z doliczeniem 10% dodatku komunalnego.

Pierwszeństwo będą mieli lekarze z odbytem przeszkoleniem w zakresie administracji sanitarnej.

Podania należy wnieść do Wydziału powiatowego w Zbarażu do dnia **30 stycznia 1929.**

Do podania należy dołączyć:

1) świadectwo lekarskie wydane przez lekarza urzędowego,
2) poświadczenie obywatelstwa polskiego
3) dyplom doktora wszech nauk lekarskich
4) dowód uprawnienia do wykonania praktyki lekarskiej w Państwie Polskiem
5) metrykę urodzenia
6) curriculum vitae (napisany własnoręcznie).

Komisarz rządowy i Starosta powiatowy:
Dr. Kaczkowski w. r.

45

Urząd Wojewódzki Tarnopolski
Dyrekcja Robót Publicznych.

Do L. DRP/IV-13597 ex 1928.

Tarnopol, dnia 4 stycznia 1929.

Ogłoszenie przetargu publicznego.

Urząd Wojewódzki Dyrekcja Robót Publicznych w Tarnopolu rozpisuje przetarg publiczny na dostawę tłucznia (żwiru) i kamienia do konserwacji gościńców państwowych i dojazdów kolejowych w obrębie Województwa.

I. Przetarg na dostawę materjałów sprowadzanych kolejami z szutrowisk lub łomów znajdujących się poza obrębem powiatów danych Zarządów drogowych odbędzie się dnia 28 stycznia 1929 r. w Tarnopolu w gmachu Dyrekcji Robót Publicznych przy ul. Mickiewicza L. 26, II. piętro.

II. Przetarg dla dostawy tłucznia lub żwiru z łomów lub szutrowisk leżących w obrębie powiatu danego Zarządu drogowego odbędzie się w siedzibach odnośnych Zarządów:

1) dnia 30 stycznia 1929 w Złoczowie (Powiatowym Zarządzie drog.)
2) dnia 30 stycznia 1929 w Zaleszczykach (Powiatowym Zarządzie drog.)
3) dnia 31 stycznia 1929 w Borszczowie (Powiatowym Zarządzie drog.)
4) dnia 31 stycznia 1929 w Brodach (Powiatowym Zarządzie drog.)
5) dnia 1 lutego 1929 w Czortkowie (Powiatowym Zarządzie drog.)
6) dnia 1 lutego 1929 w Tarnopolu (Powiatowym Zarządzie drog.)
7) dnia 4 lutego 1929 w Buczaczu (Powiatowym Zarządzie drog.)
8) dnia 4 lutego 1929 w Przemyślanach (Powiatowym Zarządzie drog.)
9) dnia 5 lutego 1929 w Kopyczyńcach (Powiatowym Zarządzie drog.)
10) dnia 6 lutego 1929 w Trembowli (Powiatowym Zarządzie drog.)
11) dnia 7 lutego 1929 w Skałacie (Powiatowym Zarządzie drog.)
12) dnia 8 lutego 1929 w Zbarażu (Powiatowym Zarządzie drog.).

Warunki dostawy i ilość dostawić się mającego materjału oraz wzór oferty są do przejrzenia w godzinach urzędowych w Oddziale drogowym Dyrekcji Robót Publicznych względnie w poszczególnych Powiatowych Zarządach drogowych. Oferty pisemne, sporządzone ściśle wedle wzoru, bez żadnych zmian mają być wniesione dla dostaw ad I. do Urzędu Wojewódzkiego Dyrekcji Robót Publicznych w Tarnopolu w zapieczętowanych i zalakowanych kopertach z napisem „Oferta do przetargu na dostawę tłucznia“ najdalej do godziny 11-tej w dniu wyżej podanym.

Oferty dla dostaw miejscowych ad II. mają być wniesione do Powiatowych Zarządów drogowych wyżej wyszczególnionych również do godziny 11-tej w dniach wyżej podanych.

Oferty mają obejmywać odcinki dróg podanych w przedmiarze dla każdego Zarządu drogowego i odcinki te nie mogą być zmienione.

Do oferty należy dołączyć próbkę kamienia i dowód na złożone wadjum w Kasie Skarbowej lub kasie podręcznej Dyrekcji Robót Publicznych względnie Powiatowych Zarządów drogowych w gotówce lub pa-

pierach wartościowych przydatnych na wadja i kaucje w wysokości 5% sumy oferowanej.

Oferty nie odpowiadające warunkom rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych L. III-396/26 lub złożone po upływie wyznaczonych terminów nie będą rozpatrywane.

O ile Komisja przetargowa uzna za stosowne może po sprawdzeniu ofert przeprowadzić dodatkowy przetarg ustny między wybranymi przez siebie oferentami.

Dyrekcja Robót Publicznych zastrzega sobie dowolny wybór ofert bez względu na wysokość cen oferowanych.

Dyrektor Rob. Publ.: **(—) Inż. Burgielski.**

46

Przetarg.

Izba Skarbowa rozpisuje przetarg ofertowy na dostawę do dnia 1 marca 1929 następujących instrumentów mierniczych i maszyn do rachowania:

1) 2 (dwóch) instrumentów uniwersalnych (teodolity) firmy Wild, z optycznym pionem, z podziałem na 360°, o dokładności 1" (sekundy).

2) 1 (jednego) stołu mierniczego, kompletnego firmy Wild, wielkość rysownicy 61×76, wraz z łatą t. z. „Tepographische Klaplatte" T. 4 metr.

3) 3 (trzech teodolitów repetycyjnych firmy G. Heyde (Drezno) busolowe t. z. „Transit" Nr. 2517 (cennik z r. 1925) koło poziome 14 cm. wartość noniuszy 10" (sekund) powiększenie 25-cio krotne.

4) 3 (trzech) teodolitów repetycyjnych firmy Sartorius (Göttingen) RT. 150/1 z kołem pionowem, libelę nasadkową i busolą, 20" (sekund),, powiększenie 25-cio krotne.

5) 3 (trzech) instrumentów uniwersalnych repetycyjnych, firmy R. J. Rost, 20" (sekundowe) koło pionowe i limbus kryty, z busolą nasadkową, powiększenie 24 krotne. (NR. 66).

6) 2 (dwóch) instrumentów uniwersalnach repetycyjnych firmy F. W. Breithaupt (Kassel) 20" (sekundowe, Nr. 11, t. z. „Graklur" powiększenie 30 krotne.

7) 1 (jednego instrumentu uniwersalnego, repetycyjnego z busolą nasadkową, 20" (sekundowy) firmy Gerlach, Warszawa.

8) 2 (dwóch) planimetrów t. z. „Scheibenroll-Planimeter" firmy A. Ott, Kempten.

9) 10 (dziesięć) lineałów do nanoszenia (długość lineału 102 cm) o dwóch skalach 1 : 2880, i 1 : 2000 z dwoma trójkątami. Trójkąty mają mieć podziałkę w skali 1 : 2000 i mają służyć do nanoszenia.

10) 1 (jednego Koordinatographu t. z. „Detailkoordinatograph" firmy G. Coradi dla powierzchni 500×450 m. Nr. 52 a.

11) 3 garniturów trójkątów metalowych do nanoszenia szczegółów, ze skalą 1 : 2880.

12) 3 garniturów trójkątów metalowych do nanoszenia szczegółów, skala 1 : 2000.

13) 10 stolików szkicowych ze statywami (wielkość stolika 40×50).

14) 1 (jednego) metra normalnego.

15) 10 garniturów aparatów do nanoszenia t. z. „Demera".

16) 10 (dziesięciu) sztuk binokli polowych t. z. „Panora".

17) 100 (sto) sztuk klamer do łączenia przerwanych taśm stalowych (20 mm.) t. z. „Messbandklemme" „Flick".

18) 6 (sześciu) świdrów ziemnych, spiralnych 2 (dwa) o średnicy 130 mm. — 2 (dwa) o średnicy 200 mm. — 2 (dwa) o średnicy 250 mm.

19) 10 (dziesięciu) łat okutych do po poziomowania 3 metrowych i 10 (dziesięć) łat 4-ro metrowych.

20) 2 (dwóch) maszyn do rachowania t. z. Arytmometr Brunswiga Nova 13, (cyfr 10×8×13).

21) 1 (jednego) transportera metalowego o pełnym kole (średnica 285 mm. z noniuszami).

Oferty w opieczętowanych kopertach należy nadesłać w terminie do dnia **28 stycznia 1929** do godz. 14-tej na ręce Kierownika Oddziału Gospodarczego Izby Skarbowej (pl. św. Ducha l. 1 I. p. Nr. drzwi 23), który też udzieli na żądanie bliższych informacji co do warunków przetargu i umowy.

Do oferty dołączyć należy potwierdzenie Kasy Skarbowej I we Lwowie na złożenie wadjum w wysokości 5% oferowanej ceny na zabezpieczenie terminowego i należytego wykonania umowy.

Publiczne otwarcie ofert nastąpi w biurze Wiceprezesa Izby Skarbowej we Lwowie (pl. św. Ducha l. 1 I. p.) dnia **29 stycznia 1929** o godz. 11-tej przed południem.

Izba Skarbowa zastrzega sobie prawo swobodnego wyboru oferty, bez względu na wysokość oferowanej ceny względnie prawo niewykorzystania żadnej z wniesionych ofert.

Prezes Izby Skarbowej: **(—) Dr. Polak.**

C. RUCH SŁUŻBOWY.

47

Ruch służbowy na obszarze Województwa Tarnopolskiego.

Etat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wojewoda Tarnopolski zamianował z dniem 1 stycznia 1929 sekretarzy w IX. st. sł. Mechla Rakiera w Starostwie pow. w Buczaczu i Rudolfa Klimka w Starostwie pow. w Skałacie asesorami w VIII. st. sł., rejestratora w XI. st. sł. w Starostwie pow. w Złoczowie Zofję Tomaszewską rejestratorem w X. st. sł., rejestratora w XI. st. sł. w Starostwie pow. w Zborowie Alojzego Swobodę adjunktem kancelaryjnym w X. st. sł., kancelistów w XII. st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu Ludwikę Łucykową i Mojżesza Judę

Steinkleina kancelistami w XI. st. sł., kancelistę w XII. st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu Mieczysława Kmiecika rejestratorem w XI. st. sł. oraz praktykanta III. kategorji w Starostwie pow. w Kopyczyńcach Tadeusza Jankiewicza prowizorycznym kancelistą w XII. st. sł.,

zamianowal kontraktowego pomocnika lekarza powiatowego przy Starostwie pow. w Tarnopolu Dra Mechla Liebergalla prowizorycznym lekarzem powiatowym w VIII. st. sł.

Etat Ministerstwa Rolnictwa.

Pan Minister Rolnictwa zamianował komisarza ochrony lasów w VIII. st. sł. w Starostwie pow. w Czortkowie Dra inż. Józefa Kokurewicza komisarzem ochrony lasów w VII. st. sł.

Etat Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Pan Minister Przemysłu i Handlu zamianował instruktora korporacyj przemysłowych w VII. st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu Antoniego Sawicza instruktorem korporacyj przemysłowych w VI. st. sł.

Etat Ministerstwa Robót Publicznych.

Wojewoda Tarnopolski zamianował prowizorycznego urzędnika technicznego I. kat. w VIII. st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim (Dyr. Rob. Pulb.) w Tarnopolu inż. Stefana Morawka urzędnikiem technicznym I. kat. w VIII. st. sł. oraz kontraktowego funkcjonarjusza technicznego w Urzędzie Wojewódzkim (Dyr. Robót Publ.) w Tarnopolu inż. Romana Miejskiego prowizorycznym urzędnikiem technicznym I. kategorji w VIII. st. sł.

D. DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

48

Komunikat

z rozwoju komunalnych kas oszczędności na obszarze Województwa Tarnopolskiego.

Stan wkładek oszczędności złotowych łącznie z dolarowemi, przeliczonemi na złote po kursie 1 dolar = 8·85 w 14 komunalnych kasach oszczędności, zrzeszonych w Związku Polskich Kas Oszczędności we Lwowie, a działających na terenie Województwa Tarnopolskiego wynosił dnia 31 października 1928 r. Zł. 5.520.612·65 na 15208 książeczkach wkładkowych, w listopadzie 1928 złożono Zł. 634.302·20 i wydano 763 książeczek oszczędnościowych, w listopadzie 1928 r. podjęto zł. 568.376·99 i ściągnięto 183 książeczek oszczędnościowych, stan 30 listopapa 1928 r. wynosił Zł. 5.586.537·86 na 15788 książeczkach wkładkowych, co daje w porównaniu ze stanem z października 1928 Zł. 5.520.612·65 na 15208 książeczkach oszczędnościowych ogólny przyrost 30 listopada 1928 Zł. 65.925·21 na 580 książeczkach wkładkowych.

49

L. 1042/28.

Obwieszczenie.

Podaje się do publicznej wiadomości wynik wyborów z dnia 16/XII 1928 do Rady Powiatowej Kasy Chorych w Kopyczyńcach.

Zgłoszono i uznano za ważne 3 listy z grupy pracodawców i 3 z grupy ubezpieczonych. — Lista Nr. 1 otrzymała 10 mandatów pracodawców i 26 mandatów dla ubezpieczonych. — Lista Nr. 2 — jeden mandat pracodawców i 2 mandaty dla ubezpieczonych, zaś lista Nr. 3 uzyskała 4 mandaty pracodawców i 2 mandaty dla ubezpieczonych.

Za Zarząd Powiatowej Kasy Chorych:
Ferens Antoni m. p.
Komisarz rządowy.

50

Powiatowa Kasa chorych w Zbarażu.

L. 2733/28. Zbaraż, dnia 18 grudnia 1928.

Ogłoszenie.

Zgodnie z postanowieniami Rozporządzenia Pana Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 marca 1926 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 44 poz. 273) Zarząd Pow. Kasy chorych w Zbarażu podaje do publicznej wiadomości, że w myśl art. 24 powyższego rozporządzenia Główna Komisja Wyborcza dla grupy ubezpieczonych uznała za wybranych z tej grupy następujących delegatów do Rady Pow. Kasy chorych w Zbarażu;

1. Martulewicz Walerjan, sekretarz, Zbaraż
2. Feder Kopel, sekretarz, Zbaraż
3. Kozłowski Franciszek, rządca, Klebanówka
4. Oborski Eugenjusz, inspektor, Zbaraż
5. Speiser Nison, lekarz weter., Zbaraż
6. Polaniak Jan, rządca, Medyn
7. Szumowski Ignacy, kierownik Bazaru, Zbaraż
8. Stromwasser Michał, solicytator, Zbaraż
9. Szewczuk Onufry, rządca, Jacowce
10. Żebrowski Tomasz, mierniczy, Zbaraż
11. Nussbaum Natan, kasjer, Zbaraż,
12. Ciastoń Ignacy, ekonom, Stryjówka
13. Filarowski Ignacy, pomocnik kanc., Zbaraż
14. Goldstein Joel, buchalter, Zbaraż
15. Moskaluk Grzegorz, pisarz, Lisieczyńce
16. Sochanik Juljan, sekretarz, Zbaraż
17. Żelaznik Wolf, urzędnik, Zbaraż
18. Schächter Szymon, rządca, Zarudzie
19. Żółciński Franciszek, insp. policji, Zbaraż
20. Winkler Abraham, elektrotechnik, Zbaraż

21. Furman Jakób, ekonom, Ochrymowce
22. Śliwiński Walerjan, kier. młyna, Zbaraż
23. Mandelkern Adolf, buchalter, Zbaraż
24. Szydłowski Stefan, ekonom, Skoryki
25. Frydel Karol, policjant, Zbaraż
26. Schächter Alter, rzezak, Zbaraż
27. Soroka Jan, gumienny, Medyn
28. Dziedzic Rudolf, woźny. Zbaraż
29. Willner Szulim, zarządca, Zbaraż
30. Trojanowski Antoni, policjant, Zbaraż
31. Scharf Adolf, kasjer, Łubianki wyższe
32. Schaffel Józef, piwowar, Załuże
33. Mruk Antoni, dozorca, Zbaraż
34. Jakubowski Jan, urzędnik, Zbaraż
35. Wagreich Józef, buchalter, Zbaraż
36. Raduch Jan, maszynista, Skoryki
37. Majerowski Tomasz, kierownik, Zbaraż
38. Reisner Bernard, solicytator, Zbaraż
39. Łukasiewicz Jędrzej, dozorca, Zbaraż
40. Dąbek Jędrzej. woźny, Zbaraż
41. Schnee Zalel, kasjer, Zbaraż
42. Pytel Leon, woźnica, Roznoszyńce
43. Błyszczakowski Leopold, drożnik, Zbaraż
44. Morgenstern Hersch, kasjer, Zbaraż
45. Dradra Jan, dozorca, Stryjówka
46. Gottesman Bronisław, pomocnik handl., Zbaraż
47. Feldhorn Mechel, dozorca, Zbaraż
48. Tomków Mikołaj, fornal, Medyn
49. Parchimowicz Juljan, kierownik, Zbaraż
50. Neuer Salomon. piekarz, Zbaraż
51. Keller Juda, gumienny, Zarubińce
52. Stella Władysław, organista, Zbaraż
53. Schächter Leib, sługa bożnicy, Zbaraż
54. Zimmer Jonas, ekonom, Hołoszyńce
55. Gretkierewicz Zygmunt, studniarz, Zbaraż
56. Kaul Leib, subjekt, Zbaraż
57. Wiśniewski Władysław, służący, Klebanówka
58. Kotula Józef, urzędnik, Zbaraż
59. Heller Mozes, dozorca, Zbaraż
60. Dworzański Kazimierz, drożnik, Zbaraż.

Zgodnie z postanowieniami wyżej cytowanego Rozporządzenia Zarząd Powiatowej Kasy Chorych w Zbarażu podaje do publicznej wiadomości, że Główna Komisja Wyborcza dla grupy pracodawców uznała za wybranych 16 grudnia 1928 z tej grupy następujących Delegatów do Rady Powiatowej Kasy Chorych w Zbarażu:

1. Iwaszkiewicz Józef, kier. szkoły, Zbaraż
2. Dr. Landau Ludwik, lekarz, Zbaraż
3. Malachowski Wacław, wł. dóbr, Medyn
4. Pizuński Bronisław, mechanik, Zbaraż
5. Dr. Halpern Izydor, adwokat, Zbaraż
6. Kozłowski Stanisław, wł. dóbr, Ochrymowce
7. Witkowski Kazimierz, maj. murarski, Zbaraż
8. Koffler Izrael, maj. szewski, Zbaraż
9. Jawetz Emil, właściciel dóbr, Zbaraż
10. Dunajewski Wiktor, maj. stolarski, Zbaraż
11. Zimring Samuel, kupiec, Zbaraż
12. Konopacki Włodzimierz, wł. dóbr, Lisieczyńce
13. Rotenberg Dionizy, reustaurator, Zbaraż
14. Hindes Mozes, kupiec, Zbaraż
15. Altstädter Izaak, wł. dóbr, Zarubińce
16. Sucholski Władysław, maj. stolarski, Zbaraż
17. Kesten Leon, kupiec, Zbaraż
18. Małachowski Jerzy, wł. dóbr, Stryjówka
19. Dynowski Piotr, wł. młyna, Lubianki niższe
20. Szurek Leon, kupiec, Zbaraż
21. Tyszkiewicz Tadeusz, wł. dóbr, Klebanówka
22. Dziedzic Józef, rolnik, Zbraż
23. Hering Aron Szije, maj. szewski, Zbaraż
24. Małecki Władysław, wł. dóbr, Roznoszyńce
25. Kucharski Leon, przemysłowiec, Zbaraż
26. Halpern Aron, wł. piekarni, Zbaraż
27. Inż. Garlicki Tadeusz, dzierżawca, Nowiki
28. Pochylski Stanisław, maj. szewski, Zbaraż
29. Wagsman Salomon, maj. krawiecki, Zbaraż
30. Zuckermann Maurycy, wł. dóbr, Hołoszyńce

ZA ZARZĄD POWIATOWEJ KASY CHORYCH:

Dyrektor: Przewodniczący Zarządu:

p. o. Majerowski Tomasz m. p. **Józef Iwaszkiewicz m. p.**

51

Unieważnienia dokumentów.

Dowód osobisty Nr. 2277 Serja 361377 wydany przez Starostwo w Czortkowie w roku 1923 na imię Marji Grzybowskiej unieważniam.

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową Nr. 561/b. starszego posterunkowego P. P. Tomasza Maroszka, wystawioną przez Komendę Policji Państwowej Województwa Tarnopolskiego.

Jan Zeman podkomisarz Policji Państw. unieważnia legitymację urzędową Nr. 252 a wydaną przez Komendę Główną Policji Państwowej, zagubioną dnia 23 grudnia 1928.

Adamski Matwij rocznik 1885 z Kałaharówki unieważnia zgubioną książeczkę wojskową wystawioną przez P. K. U. Tarnopol.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia, serja A. Nr. 224772 wydany przez Inspektorat koni w Złoczowie na imię właściciela Jana Borysiaka w Iwaczowie powiat Zborów.

Sigal Kafka ze Stojanowa pow. Radziechów unieważnia zgubione dowody tożsamości koni S. A. Nr. 134141 i S. A. 134037 wydane przez Insp. koni w Żółkwi.

Jerzy Kowałyszyn z Iwankowa pow. Borszczów unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja A. Nr. 01757 wydany przez Insp. koni w Czortkowie.

Teodor Burtniak z Iwankowa pow. Borszczów unieważnia zniszczony dowód tożsamości konia Serja A. Nr. 08207 wydany przez Insp. koni w Czortkowie.

Jan Szałda osadnik z Wysocka pow. Brody unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia S. A. Nr. 23173 wydany przez Insp. koni w Złoczowie.

Ołeksa Czuczman ze Stołpina pow. Radziechów unieważnia skradziony dowód tożsamości konia S. A. Nr. 139840 wydany przez Insp. koni w Żółkwi.

Muryn Dmytro z Lackiego wielkiego pow. Złoczów unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia S. A. Nr. 231178 wydany przez Insp. koni w Złoczowie.

Firak Józef z Lackiego wielkiego pow. Złoczów unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia S. A. 231123 wydany przez Insp. koni w Złoczowie.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, Pasaż Adlera l. 6. — Telefon Nr. 138.